

Ægtefælle ogsaa er afgaaet ved Døden. Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse, som det er kommet fra Folketinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 45 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Man gik derefter til Punkt 4 paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Anvendelse af selvdøde Dyr m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 910; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3201).

De stillede Ændringsforslag, Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Nygart): Som det vil erindres, blev der ved Sagens første Behandling saavel af det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Hans Nielsen) som af mig udtalt Ønske om at faa indført Bestemmelser om Dyr, døde ved Ulykkestilfælde, idet vi begge mente, at det klart burde fremgaa af Loven, at de ikke uden videre skulde henvises til Destruktionsanstalterne. Spørgsmaalet har været behandlet i Udvalget, og dets Overvejelser er resulteret i, at et Flertal, bestaaende af samtlige Repræsentanter for det konservative Folkeparti, Venstre og det radikale Venstre, har stillet Ændringsforslag Nr. 1, som lyder saaledes: „Til selvdøde Dyr henregnes ikke Dyr, der er omkommet ved Ulykkestilfælde, og som i betimelig Tid er slagtemæssig behandlet. Kødet af saadanne Dyr maa dog kun afhændes, falbydes eller sælges, naar en Dyr læge har stemplet det til Anvendelse til Menneskeføde.“ Vi har dermed ment, at saa snart der var Tale om at sende Kødet af saadanne Dyr ud i Handelen, skulde der følge Attest med fra en Dyr læge om, at det var anvendeligt til Menneskeføde, men at det ikke skulde kræves, at man, fordi et mindre Husdyr omkommer ved et Ulykkestilfælde — et Lam springer ud paa Vejen foran en Bil og bliver kørt ned —, skal have Bekostning med at sende Bud efter en Dyr læge,

som skal udstede Attest; i saadanne Tilfælde skal man uden videre kunne anvende det til eget Brug, naar det i betimelig Tid er slagtemæssigt behandlet.

Til dette Ændringsforslag er der af et Mindretal, bestaaende af Socialdemokratiets Repræsentanter stillet et Underændringsforslag, som gaar ud paa, at Ordene „afhændes, falbydes eller sælges“ udgaar og erstattes af Ordene: „anvendes til Menneskeføde“. Denne Ændring vil betyde — det er Meningen med den —, at samtlige Dyr, der omkommer ved Ulykkestilfælde, skal stemples, for at de overhovedet maa benyttes til Menneskeføde. Det har Flertallet ikke kunnet gaa med til, men jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, før jeg har hørt den ærede Ordfører for Mindretallet udtale sig.

Det samme Flertal, som stiller det første Ændringsforslag, har stillet et Ændringsforslag til Paragraffen om Bødestemmelserne. Som det ogsaa vil erindres, blev der navnlig af mig udtalt visse Betænkeligheder ved at indføre saa høj en Minimalbøde som Lovforslagets 200 Kr., idet det ikke her — i Modsætning til, hvad der i Regelen er Tilfældet, naar en Lov indeholder Bødestemmelser — gælder, at Bøderne kun tager Sigte paa enkelte vigtige Overtrædelser af Lovens Hovedbestemmelser, men disse Bødestemmelser gælder ikke alene Overtrædelser af samtlige Paragraffer i Loven, men ogsaa Overtrædelser af alle Cirkulærer og Skrivelser, der udsendes i Henhold til Loven, og det følger af sig selv, at der da vil kunne blive Tale om en hel Mængde Smaaforseelser, hvor det vilde være ganske urimeligt at anvende en saa høj Minimalbøde som 200 Kr. Dette har været Genstand for Forhandling i Udvalget, og det Flertal, som jeg før nævnte, er da enedes om i Ændringsforslag under Nr. 3 at ændre Tallet 200 Kr. til 50 Kr. samt i 4de Linie efter § 25 at foreslaa indsat Ordene: „Under særdeles formildende Omstændigheder kan dog lavere Bødestraf anvendes.“ Man har derved sikret sig, at de smaa Bødestraffe ikke kommer til Anvendelse, uden hvor der er særlig Grund dertil. Der har i Udvalget været fuld Enighed om, at overfor Overtrædelser, der virkelig tager Sigte paa Bedrageri, hvor man med andre Ord gør sig skyldig i at sælge Kød, der ikke er tjenligt til Menneskeføde, skal der tages alvorligt fat. Derfor har heller ingen tænkt paa at røre ved Maksimalbøden, de 5000 Kr., uagtet det er et meget højt Beløb, hvorhos der jo er fastsat den Regel, at naar Overtrædelser har medført pekuniær Fortjeneste, vil Bøden være at ansætte til mindst det